TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. rugpjūčio 1 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Intelektinė nuosavybė – Prekių ženklai – Direktyva (ES) 2015/2436 – Valstybių narių teisės aktų, susijusių su prekių ženklais, suderinimas – 10 straipsnio 3 dalies b punktas – Prekių ženklo suteikiamos teisės – Teisė uždrausti tretiesiems asmenims siūlyti žymeniu pažymėtas prekes, išleisti jas į rinką arba tuo tikslu sandėliuoti – Elektroninė prekyba – Prekių siūlymas ne iš tos valstybės narės, kurioje prekių ženklas įregistruotas – Sąvoka „prekių sandėliavimas““

Byloje C-76/24

dėl *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) 2024 m. sausio 23 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2024 m. vasario 1 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

**Tradeinn Retail Services S.L.**

prieš

**PH**

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. Lycourgos, teisėjai S. Rodin, N. Piçarra, O. Spineanu–Matei (pranešėja) ir N. Fenger,

generalinis advokatas D. Spielmann

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– PH, atstovaujamo *Rechtsanwälte* T. Kiphuth ir N. Tretter,

– Europos Komisijos, atstovaujamos P. Němečková ir G. von Rintelen,

susipažinęs su 2025 m. kovo 27 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

## Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 336, 2015, p. 1) 10 straipsnio 3 dalies b punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Tradeinn Retail Services S.L.* (toliau – TRS) ir vaizdinių Vokietijos prekių ženklų, įregistruotų nardymo aparatams ir įrangai, savininko PH ginčą dėl ieškinio, kuriuo siekiama uždrausti naudoti šiems prekių ženklams identiškus žymenis nardymo įrangai.

## Teisinis pagrindas

### *Sąjungos teisė*

3 Direktyvos 2015/2436 10 straipsnyje „Prekių ženklo suteikiamos teisės“ nurodyta:

„1. Prekių ženklo registracija suteikia savininkui išimtines teises į tą ženklą.

2. Nedarydamas poveikio savininkų teisėms, įgytoms iki įregistruoto prekių ženklo paraiškos padavimo datos arba prioriteto datos, to įregistruoto prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti visoms trečiosioms šalims, neturinčioms jo sutikimo, vykdant komercinę veiklą naudoti bet kokį žymenį prekėms ar paslaugoms žymėti, kai:

a) žymuo yra tapatus prekių ženklui ir juo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios toms prekėms arba paslaugoms, kurioms prekių ženklas yra įregistruotas;

b) žymuo yra tapatus prekių ženklui arba į jį panašus ir juo žymimos prekės ar paslaugos yra tapačios prekėms ar paslaugoms, kurioms prekių ženklas yra įregistruotas, arba į jas panašios, jeigu yra tikimybė suklaidinti dalį visuomenės; tikimybė suklaidinti apima tikimybę susieti žymenį su prekių ženklu;

c) žymuo yra tapatus prekių ženklui arba į jį panašus, nepriklausomai nuo to, ar juo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios, panašios ar nėra panašios į tas, kurioms prekių ženklas buvo įregistruotas, jeigu pastarasis turi reputaciją valstybėje narėje ir jeigu dėl to žymens naudojimo be tinkamos priežasties nesąžiningai pasinaudojama prekių ženklo pranašumais arba pažeidžiamas skiriamasis prekių ženklo požymis ar pakenkiama jo reputacijai [nesąžiningai pasinaudojama prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar reputacija arba jiems pakenkiama].

3. Vadovaujantis 2 dalies nuostatomis, visų pirma galima uždrausti:

a) žymeniu žymėti prekes arba jų pakuotę;

b) siūlyti žymeniu pažymėtas prekes, išleisti jas į rinką arba tais tikslais sandėliuoti arba siūlyti ar teikti juo pažymėtas paslaugas;

<…>

e) naudoti žymenį komercinės veiklos dokumentuose ir reklamoje;

<…>“

***Vokietijos teisė***

4 1994 m. spalio 25 d. *Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen – Markengesetz* (Prekių ženklų ir kitų skiriamųjų žymenų apsaugos įstatymas) (*BGBl.* 1994 I, p. 3082), iš dalies pakeisto 2018 m. gruodžio 11 d. *Gesetz zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2015/2436 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 16. Dezember 2015 zur Angleichung der Rechtsvorschriften der Mitgliedstaaten über die Marken (Markenrechtsmodernisierungsgesetz)* (Įstatymas, kuriuo Direktyva 2015/2436 perkeliama į nacionalinę teisę) (*BGBl.* 2018 I, p. 2357) (toliau – *MarkenG*), 14 straipsnio 2 ir 3 dalimis siekiama perkelti Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 2 ir 3 dalis į Vokietijos teisę.

5 Pagal *MarkenG* 14 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos 1 punktą tretiesiems asmenims be prekių ženklo savininko sutikimo draudžiama vykdant komercinę veiklą naudoti bet kokį prekių ženklui tapatų žymenį, kuriuo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios toms prekėms arba paslaugoms, kurioms prekių ženklas yra saugomas.

6 Pagal *MarkenG* 14 straipsnio 3 dalies 1, 2 ir 6 punktus, jei tenkinamos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos, visų pirma draudžiama prekių ženklui tapačiu žymeniu žymėti prekės ar jų pakuotę, siūlyti pažymėtas prekes, išleisti jas į rinką arba tais tikslais turėti, taip pat naudoti tokį žymenį komercinės veiklos dokumentuose arba reklamoje.

7 *MarkenG* 14 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„Asmeniui, kuris naudoja žymenį pažeisdamas 2–4 dalis, prekių ženklo savininkas gali pareikšti ieškinį dėl veiksmų nutraukimo, jei kyla pakartotinio pažeidimo rizika. Ši teisė taip pat suteikiama, kai pažeidimas gali būti padarytas pirmą kartą.“

**Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai**

8 PH priklauso du toliau nurodyti vaizdiniai Vokietijos prekių ženklai, kuriuose yra žodinių elementų (toliau – ginčijami prekių ženklai):






9 Ginčijami prekių ženklai buvo įregistruoti *Deutsches Patent- und Markenamt* (Vokietijos patentų ir prekių ženklų tarnyba), be kita ko, nardymo aparatams, nardymo kostiumams, nardymo pirštinėms, nardymo kaukėms ir povandeninio plaukimo kvėpavimo aparatams.

10 Ispanijoje įsteigta TRS savo interneto svetainėje www.scubastore.com ir prekybos platformoje www.amazon.de reklamavo nardymo įrangą ir siūlė ją pirkti naudodama ginčijamiems prekių ženklams tapačius žymenis, be kita ko, demonstruodama šiais žymenimis pažymėtų prekių nuotraukas.

11 PH kreipėsi į *Landgericht Nürnberg-Fürth* (Niurnbergo-Fiurto apygardos teismas, Vokietija) su ieškiniu, juo prašė uždrausti TRS naudoti prekių ženklams tapačius žymenis Vokietijoje. Be kita ko, PH prašė uždrausti TRS šiais žymenimis ženklinti nardymo įrangą, jos apipavidalinimo priemones arba pakuotę, siūlyti, gaminti, platinti ar kitaip tiekti rinkai šiais žymenimis pažymėtą nardymo įrangą, taip pat reklamuoti arba turėti ją minėtais tikslais.

12 2022 m. vasario 3 d. sprendimu *Landgericht Nürnberg-Fürth* (Niurnbergo-Fiurto apygardos teismas) konstatavo, kad TRS pripažino dalį reikalavimų, ir įpareigojo ją nebesiūlyti pirkti ir nebereklamuoti prekių ženklams tapačiais žymenimis pažymėtos nardymo įrangos.

13 PH pateikus apeliacinį skundą, 2022 m. lapkričio 29 d. sprendimu *Oberlandesgericht Nürnberg* (Niurnbergo aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) pripažino, jog aplinkybė, kad TRS yra įsteigta Ispanijoje ir ten laiko atitinkamas prekes, nekliudo pripažinti šios įmonės atsakomybės už neteisėtą prekių ženklams tapačiais žymenimis pažymėtų prekių sandėliavimą siekiant jas siūlyti ir tiekti rinkai Vokietijoje. Šis teismas įpareigojo TRS nustoti siūlyti pirkti ar reklamuoti šiais žymenimis pažymėtą nardymo įrangą, „taip pat ją platinti arba tuo tikslu sandėliuoti“.

14 Siekdama užginčyti tokį pirmojoje instancijoje nustatyto įpareigojimo išplėtimą, TRS pateikė kasacinį skundą *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija), o šis ir kreipėsi su nagrinėjamu prašymu priimti prejudicinį sprendimą.

15 Anot šio teismo, *MarkenG* 14 straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytas prekių turėjimas siekiant jas siūlyti ar tiekti rinkai apima materialinį elementą, t. y. prekių laikymą, ir subjektyvųjį elementą, t. y. ketinimą patiekti šias prekes rinkai.

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja dėl šios nuostatos aiškinimo atsižvelgiant į Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punktą.

17 Pirma, šis teismas pažymi, kad pagal teritoriškumo principą Vokietijoje įregistruotas prekių ženklas saugomas tik šios valstybės narės teritorijoje, ir gali būti baudžiama tik už šioje teritorijoje atliktus veiksmus. Jis kelia klausimą, ar, atsižvelgiant į šį teritoriškumo principą, Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punktas leidžia vienoje valstybėje narėje saugomo prekių ženklo savininkui uždrausti trečiajam asmeniui laikyti šiam prekių ženklui tapačiu žymeniu pažymėtas prekes kitoje valstybėje narėje tuo pagrindu, kad šias prekes ketinama siūlyti arba tieki rinkai valstybėje narėje, kurioje nurodytas prekių ženklas yra saugomas.

18 Anot šio teismo, šią nuostatą galima aiškinti dvejopai. Pagal pirmą aiškinimą, grindžiamą minėtu teritoriškumo principu, žymeniu pažymėtų prekių laikymas ne toje valstybėje narėje, kurioje prekių ženklas saugomas, nekelia pavojaus šiam prekių ženklui, net jei taip laikoma turint tikslą siūlyti prekes arba tieki jas rinkai apsaugos valstybėje narėje.

19 Pagal antrąjį aiškinimą nacionalinis prekių ženklas pažeidžiamas, kai atitinkamos prekės laikomos ne apsaugos valstybėje narėje siekiant jas, pažymėtas minėtu žymeniu, siūlyti arba tieki rinkai apsaugos valstybėje narėje.

20 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar veiksmažodžio *besitzen* (valdyti, turėti savo žinioje) vartojimas Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punkto versijoje vokiečių kalba turi būti aiškinamas taip, kad pagal šią nuostatą reikalaujama, kad trečiasis asmuo turėtų tiesioginę prieigą prie atitinkamų prekių, o gal pakanka, kad jis galėtų daryti įtaką tokią prieigą turinčiam asmeniui.

21 Šiuo klausimu šis teismas nurodo, kad Vokietijos teisėje sąvoka „*Besitz*“ (valdymas) apima tiek „tiesioginį valdymą“, tiek „netiesioginį valdymą“. Tiesioginis valdymas reiškia faktinę daikto kontrolę, kuri išnyksta turėtojui jos atsisakius arba praradus faktinį daikto valdymą. Kai asmuo valdo daiktą laikinai, remdamasis teise arba trečiajam asmeniui prisiimta prievole, šis trečiasis asmuo pripažįstamas „netiesioginiu valdytoju“. Pavyzdžiui, kai pardavėjas įteikia parduotą daiktą vežėjui, pastarasis tampa tiesioginiu daikto valdytoju, o pardavėjas – netiesioginiu valdytoju.

22 Taigi, nors pagal Vokietijos teisę TRS gali būti pripažinta netiesiogine valdytoja, teismas abejoja, ar taip pat būtų atsižvelgiant į Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punktą. Šiuo klausimu jis pažymi, kad ne visose Sąjungos teisės aktų dėl prekių ženklų kalbinėse versijose vartojamos sąvokos, turinčios tokią pačią reikšmę, kaip veiksmažodis *besitzen*. Kai kuriose kalbinėse versijose vartojama sąvoka, iš esmės reiškianti sandėliavimą, o ne valdymą, o tai reikštų tiesioginės prieigos prie prekių turėjimą. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas neatmeta galimybės, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, padaryti išvadą, kad Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punkto taikymo sritis apima ir šių prekių netiesioginį valdytoją.

23 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar nacionalinio prekių ženklo savininkas pagal [Direktyvos 2015/2436] 10 straipsnio 3 dalies b punktą gali reikalauti, kad asmeniui būtų uždrausta užsienyje turėti teises į prekių ženklą pažeidžiančias prekes siekiant jas siūlyti arba išleisti į rinką prekių ženklo apsaugos šalyje?

2. Ar apibrėžiant sąvoką „sandėliavimas“, kaip ji suprantama pagal [Direktyvos 2015/2436] 10 straipsnio 3 dalies b punktą, svarbi faktinės prieigos prie teises į prekių ženklą pažeidžiančių prekių galimybė, ar pakanka galimybės daryti poveikį asmeniui, kuris faktiškai turi prieigą prie tų prekių?“

## Dėl prejudicinių klausimų

### *Dėl pirmojo klausimo*

24 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad vienoje valstybėje narėje saugomo prekių ženklo savininkas gali trečiajam asmeniui uždrausti kitos valstybės narės teritorijoje direktyvos 10 straipsnio 2 dalyje numatytomis sąlygomis turėti žymeniu pažymėtas prekes turint tikslą siūlyti jas pirkti arba tiekti rinkai valstybėje narėje, kurioje šis prekių ženklas yra saugomas.

25 Siekiant atsakyti į šį klausimą, reikia priminti, kad aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (1983 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Merck*, 292/82, EU:C:1983:335, 12 punktas ir 2025 m. gegužės 8 d. Sprendimo *L.* (*Smulkios nekomercinio pobūdžio siuntos*), C-405/24, EU:C:2025:335, 28 punktas).

26 Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punkte, siejamame su šio straipsnio 2 dalimi, numatyta, kad įregistruoto prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti bet kuriam trečiajam asmeniui be jo sutikimo komercinėje veikloje prekėms ir paslaugoms naudoti šį prekių ženklą pažeidžiantį žymenį ir kad galima uždrausti, be kita ko, „siūlyti žymeniu pažymėtas prekes, išleisti jas į rinką arba tais tikslais sandėliuoti arba siūlyti ar teikti juo pažymėtas paslaugas“.

27 Kaip matyti iš šios formuluotės, tam, kad prekių ženklo savininkas galėtų uždrausti sandėliuoti žymeniu pažymėtas prekes, jas sandėliuojantis trečiasis asmuo turi pats turėti tikslą siūlyti jas arba išleisti jas į rinką (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 45 punktą).

28 Tačiau toje formuluotėje aiškiai nenurodyta vienoje valstybėje narėje įregistruoto prekių ženklo savininko galimybė uždrausti trečiajam asmeniui turėti žymeniu pažymėtas prekes kitoje valstybėje narėje.

29 Kalbant apie Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punkto kontekstą, primintina, kad nacionalinio prekių ženklo registracijos suteikiama apsauga yra iš esmės taikoma tik valstybės narės, kurioje prekių ženklas registruotas, teritorijoje, todėl paprastai prekių ženklo savininkas negali remtis šia apsauga už šios teritorijos ribų (šiuo klausimu žr. 1994 m. birželio 22 d. Sprendimo *IHT Internationale Heiztechnik ir Danzinger*, C-9/93, EU:C:1994:261, 22 punktą ir 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Wintersteiger*, C-523/10, EU:C:2012:220, 25 punktą).

30 Išimtinės teisės, kurią pagal Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 1 dalį suteikia prekių ženklo registracija, tikslas yra leisti atitinkamo prekių ženklo savininkui apsaugoti savo, kaip šio ženklo savininko, specifinius interesus, t. y. užtikrinti, kad prekių ženklas atliktų jam būdingas funkcijas. Todėl naudotis šia teise turi būti galima, tik jei trečiajam asmeniui naudojant žymenį kenkiama arba galėtų būti pakenkta prekių ženklo funkcijoms (šiuo klausimu žr. 2002 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Arsenal Football Club*, C-206/01, EU:C:2002:651, 50–54 punktus). Prie šių funkcijų priskiriama ne tik esminė prekių ženklo funkcija užtikrinti vartotojams atitinkamos prekės ar paslaugos kilmę, bet ir kitos jo funkcijos, kaip antai funkcija garantuoti šios prekės ar paslaugos kokybę arba informavimo, investavimo ar reklamos funkcijos (2024 m. sausio 25 d. Sprendimo *Audi* (*Emblemos atrama ant aušintuvo dangtelio (grotelių)*), C-334/22, EU:C:2024:76, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

31 Šis tikslas ir prekių ženklo suteikiamos apsaugos geografinė apimtis sukelia kelias pasekmes Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punkto aiškinimui.

32 Pirma, nacionalinio prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti trečiajam asmeniui registracijos valstybėje narėje tiekti rinkai prekes, pažymėtas žymeniu, kurį naudojant kenkiama šiam prekių ženklui, turint omenyje, kad tokios prekės nelaikomos išleistomis į rinką, jeigu joms taikoma sąlyginio neapmokestinimo procedūra, kaip antai išorinio tranzito procedūra, ir jos nėra išleistos į laisvą apyvartą (šiuo klausimu žr. 2006 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Montex Holdings*, C-281/05, EU:C:2006:709, 19–21 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

33 Antra, nacionalinio prekių ženklo savininkas gali uždrausti trečiajam asmeniui registracijos valstybėje narėje siūlyti šiuo žymeniu pažymėtas prekes. Taigi savininkas gali uždrausti tokį siūlymą ir tuo atveju, kai siūlomoms prekėms taikoma išorinio tranzito muitinės procedūra, jeigu ji neišvengiamai lemia jų išleidimą į laisvą apyvartą (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 18 d. Sprendimo *Class International*, C-405/03, EU:C:2005:616, 61 punktą).

34 Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad prekių ženklo savininkas gali uždrausti trečiajam asmeniui siūlyti, be kita ko, reklamuojant internetu, minėtu žymeniu pažymėtas prekes, įskaitant atvejį, kai šis trečiasis asmuo, jo naudojamas interneto serveris ar pačios prekės yra ne registracijos valstybėje narėje, jeigu toks siūlymas ar reklama skirti šioje valstybėje narėje esantiems vartotojams. Iš tiesų, jei būtų kitaip, elektronine prekyba besiverčiantys ūkio subjektai, kurie šioje teritorijoje esantiems vartotojams siūlo joje fiziškai nesančias prekes, išvengtų bet kokios pareigos paisyti prekių ženklo suteikiamų teisių, o tai kenktų pagal Direktyvą 2015/2436 užtikrinamos apsaugos veiksmingumui (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 62 ir 63 punktus, taip pat 2014 m. vasario 6 d. Sprendimo *Blomqvist*, C-98/13, EU:C:2014:55, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

35 Teisingumo Teismas patikslino, kad vien interneto svetainės prieinamumo teritorijoje, kur prekių ženklas yra saugomas, nepakanka, kad būtų galima daryti išvadą, jog joje pateikiami pasiūlymai pirkti yra skirti šioje teritorijoje esantiems vartotojams. Nacionaliniai teismai kiekvienu konkrečiu atveju turi įvertinti, ar egzistuoja svarbūs rodikliai, į kuriuos atsižvelgiant galima daryti išvadą, kad nurodytoje teritorijoje prieinamoje interneto svetainėje ar internetinės prekybos platformoje paskelbtas siūlymas pirkti skirtas joje esantiems vartotojams. Tarp tokių rodiklių yra pasiūlyme esanti informacija apie geografines vietoves, į kurias pardavėjas yra pasirengęs siųsti prekę (šiuo klausimu žr. 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 64 ir 65 punktus).

36 Galiausiai, trečia, pagal Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punktą prekių ženklo savininkui leidžiama uždrausti trečiajam asmeniui ne tik siūlyti ir tiekti rinkai prekes, pažymėtas prekių ženklui galinčiu pakenkti žymeniu, bet ir „tuo tikslu jas sandėliuoti“, kaip priminta šio sprendimo 26 ir 27 punktuose. Taigi ši nuostata taikoma trečiojo asmens vykdomam tokių prekių sandėliavimui, tik jeigu jis yra pirminis etapas prieš prekių siūlymą ar patiekimą rinkai, kuriuos prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti.

37 Kaip matyti iš šio sprendimo 34 punkto, prekių ženklo savininkas gali uždrausti trečiajam asmeniui siūlyti, be kita ko, reklamuojant internetu, žymeniu pažymėtas prekes, nepaisant to, kad šis trečiasis asmuo, jo naudojamas interneto serveris ar pačios prekės yra ne registracijos valstybėje narėje, jeigu toks siūlymas ar reklama skirti šioje valstybėje narėje esantiems vartotojams. Tokioje situacijoje šis savininkas taip pat turi teisę uždrausti minėtam trečiajam asmeniui turėti šias prekes už šios teritorijos ribų, jeigu toks turėjimas yra išankstinis etapas prieš pateikiant tokį siūlymą ar jį įgyvendinant, todėl jis gali būti laikomas vykdomu turint tokį tikslą.

38 Nagrinėjamu atveju iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktos informacijos matyti, kad, pagrindinėje byloje nesant priešingų įrodymų, internetinės prekybos platforma www.amazon.de laikytina skirta vartotojams, esantiems teritorijoje, kurioje saugomi nagrinėjami prekių ženklai (šiuo klausimu žr. 2010 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *Pammer ir Hotel Alpenhof*, C-585/08 ir C-144/09, EU:C:2010:740, 83 punktą, taip pat 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, EU:C:2011:474, 66 punktą). Vadinasi, šioje platformoje

esantiems siūlymams pirkti, apie kuriuos kalbama pagrindinėje byloje, taikomas Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punktas, tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas dar turi atlikti reikiamus patikrinimus.

39 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad vienoje valstybėje narėje saugomo prekių ženklo savininkas gali trečiajam asmeniui uždrausti kitos valstybės narės teritorijoje direktyvos 10 straipsnio 2 dalyje numatytomis sąlygomis turėti žymeniu pažymėtas prekes turint tikslą siūlyti jas pirkti arba tiekti rinkai valstybėje narėje, kurioje šis prekių ženklas yra saugomas.

### *Dėl antrojo klausimo*

40 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, jog norint pripažinti, kad šios direktyvos 10 straipsnio 2 dalyje numatytas sąlygas atitinkančiu žymeniu pažymėtos prekės „sandėliuojamos“, kaip tai suprantama pagal pirmąją nuostatą, būtinas tiesioginis ir faktinis šių prekių valdymas, o gal pakanka galimybės kontroliuoti ar daryti poveikį asmeniui, kuris tiesiogiai ir faktiškai valdo prekes.

41 Šis teismas nurodė, kad jo antrąjį klausimą pagrindžiančios abejonės kilo dėl įvairių 10 straipsnio 3 dalies b punkto kalbinių versijų skirtumų. Šios nuostatos versija vokiečių kalba gali būti aiškinama taip, kad „sandėliuoti“ prekes nebūtinai reiškia turėti prieigą prie jų, nors šios nuostatos versijose kitomis kalbomis vartojami žodžiai verčia daryti priešingą prielaidą.

42 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nors Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punkto versijose vokiečių (*besitzen*), prancūzų (*détenir*) ir rumunų (*deținute*) kalbomis kalbama apie valdymą, kitose šios nuostatos kalbinėse versijose vartojami žodžiai perteikia saugojimo ar sandėliavimo idėją, pvz., versijos ispanų (*almacenar*), danų (*oplagre*), anglų (*stocking*), italų (*stoccare*) ar švedų (*lagra*) kalbomis. Taigi remiantis pastarosiomis versijomis būtų galima manyti, kad aptariamoje nuostatoje kalbama apie visų prekių saugojimą, o sąvoka „valdymas“ nesiejama su šiuo kiekybiniu aspektu ir turi platesnę reikšmę.

43 Pagal suformuotą jurisprudenciją, esant Sąjungos teisės nuostatos įvairių kalbinių versijų neatitikimų, ši nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į bendrą teisės akto, kurio dalis ji yra, struktūrą ir tikslą (1990 m. kovo 27 d. Sprendimo *Cricket St Thomas*, C-372/88, EU:C:1990:140, 19 punktas ir 2025 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Pielatak*, C-410/23, EU:C:2025:325, 58 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija). Be to, kai Sąjungos teisės nuostatą galima aiškinti įvairiai, pirmenybę reikia teikti tokiam aiškinimui, kuris užtikrintų jos veiksmingumą (2000 m. vasario 24 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, C-434/97, EU:C:2000:98, 21 punktas ir 2023 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *EVN Business Service ir kt.*, C-480/22, EU:C:2023:918, 37 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

44 Nepaisant šio sprendimo 42 punkte nurodytų įvairių kalbinių versijų skirtumų, reikia pažymėti, kad Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punkto kontekste kiekviena kalbinė versija – ar joje būtų nedviprasmiškai kalbama apie valdymą, ar veikiau apie saugojimą ar sandėliavimą – reiškia faktinį atitinkamų prekių valdymą, taigi tam tikrą jų kontrolę. Bet kuriuo atveju, kaip generalinis advokatas nurodė išvados 54 punkte, ši nuostata priskiriama prie tokių, kurių tikslas yra suteikti prekių ženklo savininkui teisinę priemonę, leidžiančią jam uždrausti ir taip nutraukti bet kokius trečiojo asmens veiksmus, kuriais žymuo naudojamas šios direktyvos

10 straipsnio 2 dalies sąlygomis. Šiuo požiūriu kiekvienas trečiasis asmuo, tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojantis tokius veiksmus, turi būti laikomas faktiškai galinčiu nutraukti tokį naudojimą (šiuo klausimu žr. 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 37 ir 38 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

45 Darytina išvada, kad Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punkte esanti sąvoka „sandėliuoti“ apima ne tik atvejus, kai trečiasis asmuo tiesiogiai ir faktiškai valdo atitinkamas prekes, bet taip pat atvejus, kai jis tas prekes valdo netiesiogiai, tačiau veiksmingai, nes turi galimybę kontroliuoti ar daryti poveikį asmeniui, kuris jas valdo tiesiogiai ir faktiškai.

46 Jei ši nuostata būtų taikoma tik trečiajam asmeniui, tiesiogiai ir faktiškai valdančiam atitinkamas prekes, prekių ženklo savininkas neturėtų galimybės reikalauti nutraukti veiksmus iš ūkio subjekto, kuris be jo sutikimo, turėdamas tikslą siūlyti ar tiekti rinkai šias prekes, perdavė jas paslaugų teikėjui, kad šis nurodytu tikslu teiktų tų prekių sandėliavimo ar transportavimo paslaugas. Kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados 62 punkte, toks aiškinimas būtų nesuderinamas su Direktyvos 2015/2436 tikslu ir dėl to pagal ją teikiama apsauga netektų dalies veiksmingumo.

47 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, jog norint pripažinti, kad šios direktyvos 10 straipsnio 2 dalyje numatytas sąlygas atitinkančiu žymeniu pažymėtos prekės „sandėliuojamos“, kaip tai suprantama pagal pirmąją nuostatą, pakanka galimybės kontroliuoti ar daryti poveikį asmeniui, kuris tiesiogiai ir faktiškai valdo prekes.

## Dėl bylinėjimosi išlaidų

48 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2436 valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 10 straipsnio 3 dalies b punktas**

   **turi būti aiškinamas taip:**

   **vienoje valstybėje narėje saugomo prekių ženklo savininkas gali trečiajam asmeniui uždrausti kitos valstybės narės teritorijoje direktyvos 10 straipsnio 2 dalyje numatytomis sąlygomis turėti žymeniu pažymėtas prekes turint tikslą siūlyti jas pirkti arba tiekti rinkai valstybėje narėje, kurioje šis prekių ženklas yra saugomas.**

2. **Direktyvos 2015/2436 10 straipsnio 3 dalies b punktas**

**turi būti aiškinamas taip:**

**norint pripažinti, kad šios direktyvos 10 straipsnio 2 dalyje numatytas sąlygas atitinkančiu žymeniu pažymėtos prekės „sandėliuojamos“, kaip tai suprantama pagal pirmąją nuostatą, pakanka galimybės kontroliuoti ar daryti poveikį asmeniui, kuris tiesiogiai ir faktiškai valdo prekes.**

Parašai.